

Sygnatura akt VI Ka 578/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **30 sierpnia 2016** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Bożena Żywiół. (spr.)

Sędziowie SSO Agata Gawron-Sambura

SSO Kazimierz Cieślikowski

Protokolant Klaudia Stylec

przy udziale

Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Gliwicach- Zachód A. Ł.

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2016 r.

sprawy skazanego **J. K. (1)** syna K. i R. ur. (...) w G.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 23 marca 2016 r. sygnatura akt III K 1210/15

na mocy art. 437§1 kpk , art. 624§1 kpk

1 utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

2 zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. T. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 27,60 zł (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

3 zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

VI Ka 578/16

UZASADNIENIE

Od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 23 marca 2016r., sygn.akt III K 1210/15 apelację wniósł obrońca skazanego J. K. (1).

Zaskarżając orzeczenie w całości obrońca zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych polegający na uznaniu, że przy uwzględnieniu celu prewencji szczególnej i ogólnej oraz dla potrzeb dalszej resocjalizacji skazanego, względów wychowawczych i zapobiegawczych należy wymierzyć skazanemu karę łączną przy zastosowaniu zasady asperacji, podczas gdy z zebranego materiału dowodowego wynika jednoznacznie, że wystarczającym byłoby orzeczenie kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji.

Stawiając taki zarzut obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie skazanemu kary łącznej za zasadzie pełnej absorpcji lub uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy nie podzielił zarzutów i wniosków apelacji.

Kara łączna orzeczona zaskarżonym wyrokiem nie może zostać uznana za karę rażąco i niewspółmiernie surową.

Trafnie uznał sąd pierwszej instancji, że przy orzekaniu kary łącznej pozbawienia wolności brak jest podstaw do stosowania zasady absorpcji. Kara łączna nie jest instytucją mającą na celu automatyczne łagodzenie prawno-karnych konsekwencji popełnienia przez sprawcę kilku przestępstw i orzekanie jej przy zastosowaniu najkorzystniejszej z możliwych - zasady pełnej absorpcji nie może być gwarantowane w każdym przypadku.

Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji ogólnej i indywidualnej. Popełnienie większej ilości przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektyw absorpcji /wyrok SA w Warszawie z 12.07.2000r. II Aka 171/00/.

Skoro skazany dopuścił się kolejno pięciu różnych przestępstw to nie ulega wątpliwości, że stosowanie zasady absorpcji jest już z tego względu wykluczone.

Przeciwko temu przemawia też brak związku podmiotowego pomiędzy poszczególnymi czynami, które popełnione zostały na szkodę różnych pokrzywdzonych /wyrok SA w Krakowie z 7.03. 1991r. II Akc 15/91/.

Związek przedmiotowy także jawi się jako odległy. Skazany popełnił wszak przestępstwa przeciwko różnym dobrom prawnie chronionym: przeciwko mieniu,

przeciwko rodzinie, przeciwko działalności instytucji państwowych i przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji.

Kolejnym argumentem przemawiającym przeciwko orzeczeniu kary łącznej w wysokości odpowiadającej rozmiarowi najwyższej kary jednostkowej jest to, że w stosunku do skazanego w przeszłości wydano już wyrok łączny.

Dopuszczenie się przez J. K. kolejnych przestępstw oznacza, że skazany zlekceważył pierwsze ostrzeżenie, jakim było orzeczenie kary łącznej w poprzednim wyroku łącznym.

Opinia z okresu pobytu w zakładzie karnym, która jest opinią przeciętną /skazany był raz karany dyscyplinarnie, nie wyraził zgody na uczestnictwo w indywidualnym programie oddziaływania/ nie ma takiego znaczenia, jaki podnosi obrońca, podobnie jak sytuacja rodzinna i osobista skazanego. Czynniki te nie mogą bowiem determinować wymiaru kary łącznej z abstrahowaniem od charakteru i wagi przestępstw, których dopuścił się skazany.

Tak więc, zważywszy na realia przedmiotowego postępowania, w pełni zasadnym i prawidłowo uargumentowanym w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku było zastosowanie wobec skazanego, przy orzekaniu kary łącznej, zasady absorpcji, która z jednej strony jest dla niego korzystna, bo prowadzi do wymiaru kary łącznej niższej od sumy kar jednostkowych, a z drugiej strony uwzględnia prewencyjne oddziaływanie kary i niepoprawność skazanego, który ponownie naruszył porządek prawny.

Wobec skazanego koniecznym jest dalsze na niego oddziaływanie, jako że proces jego resocjalizacji przebiega we właściwym kierunku, ale wymaga jeszcze dłuższego kontynuowania.

Z powyższych względów sąd odwoławczy nie dostrzegł podstaw do jakiegokolwiek zmiany zaskarżonego wyroku i orzeczenie to utrzymał w mocy.

Orzekł o kosztach obrony z urzędu, zaś skazanego-pozbawionego wolności- od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego zwolnił.